

колело на плочата. Той започна да прави печки по поръчка “машини” - така ги наричаха. Те бяха с фурна, а плочата отгоре - с три колела. Преобразиха се домакинствата, улесниха се жените - едновременно готвеха и хляба печеха” (РИМ-Ст. Загора 110).

Печките на майстор Осман

„Баба ми можеше да лее куршум, да бабува, да бае на боб и всичко познаваше. Но най-много време прекарваше в работилницата при дядо – духа огъня с духалото, помага да се среже нещо, ако има нужда да придържа. Най-общо е ползвана като чирак. Винаги знае какво да направи и от какво има нужда в момента” (м., р. 1930 г., демирджия).

В края на XX век, въпреки че е нисък делът на циганите, съхранили своя традиционен занаят и приспособили го към променящите се условия, се забелязва връщане към някои от тези занаяти - калайджийство, бургуджийство*, копанарство, кошничарство, грънчарство, сарачество**, звънчарство, метличарство и др. Демирджиите в селата отново отварят своите работилници. Много днешни майстори съчетават по няколко занаята - бургуджиите често са и налбанти, и сарачи. Бургуджиите от Стара

* производство на железни изделия - мотики, брадви, тесли, ножове и др

** производство на седла, юзди, хамути за животни